Bröllopz-lyckönskningar när ehreborne, försichtigh och wälförståndigh, Henr...

82 Aa 13/2 Walck

National Library of Sweden

Verser över enskild

Bröllopz-Lyckönskningar

När

Ehreborne/ Försichtigh och Wälförständigh/

HENRICH JOHANSON WALCK/

Borgare och Inwånare i Stapelstaden Åbo

B R U D G U M M E N:

Medh

Ehreborne/ Gudfruchtige och Dygderijke

Jungf. MARGARETA SARCOVIA,

B R U D E N:

Ett Christeligit Åchta Förbund ingingo Åbo den 3. Julii Anno 1684.

Och ibland andra Hederwärde Congratulanter skreffne och Tryckte ingifne

Af

Tob. 7: v. 15.

Och Raguel togh Dottrennes Hand/ och slog Henne Tobiæ vthi Handena/ och sade: Abrahams Gud/ Isaacs Gud/ Jacobs Gudh ware med eder/ och hielpe eder tilhopa/ och gifwe sin Wälsignelse rijkeliga öfwer eder.

Sap. 8: v. 9.

Jagh hafwer beslutit at iagh wil taga migh henne i Selskap/ ty iag weet at hon warder mig god Råd gifwandes/ och tröstar migh vthi Sorg och Bedröfwelse.

HWad Gudh om Echtaständ och Wyrde des
wäl menar/
Han wijser än i Dag/ när han Tu Hiertan
eenar:
Ty han allena är/ som Kärleek gifwer in/
En Echta Kärlek reen hoos kära Barnen sin.
Han Adam Eva gaf/ hwar Man han Hustru gifwer/
Som honom ther om beer/ at han så signad blifwer/
Som och nu Brudgum wår sin kära Wän han får:
Så Gudh wijser altijd/ han ther om altijd rår.
Fördenskuld och O Gud Brudgums och Brudens Hierta
Sambundne denne Stund bewara för all Smerta:
Låt dem alltijder wäl tilsamman lefwa twå/
Til des medh tijden och the flera låra få:
Wälsigna deras Boo/ och hwad the företaga;
At tu them gör alt godt/ O Gud/ låt tigh behaga!
Så märckia the med oß och wij med dem altijdh/
At Gud dem han har kär/ wil altijd wara blijdh!
Ty wijke Sorg och Nödh från deras Huus! iag önskar/
At snart som thet kan skee/ thes Echtasäng hon grönskar!
Och sedan samptelig heel Gambla fölias åth
Til Gud i Himmelshögd til ewig Glädielåth!

C. H. K. R.

SÅ seer man nu den Stund/ wårt Brudpar gifwas samman/
Bland Gäster i Gelag medh hiertans Frögd och Gamman:
Och huru Säll är nu wår BRUDGUM med sin BRUD/
Det sättja måge the/ som prydt har sådan skrud:
Må WALCKEN leeta meer efter thej pärlor Fijna/
När han MARGRETA får alstädz i Huusen sijna:
Alt effter Borgar Rätt han wäl försälia kan/
Men sin SARCOVIAM för sig behåller han.
THEN RIKe Gud JO HAN Som WALCKENS Boo nu ökar
Gifwe at MARGRETA SARCOVIA ther stökar/
Så länge Walckens Walck man femtonde må see/
Och deras Barnabarn/ i tiugund Leden Lee!
Men the wil hafwa Maat/ Gud derför dem och gifwe/
At the i allan tijdh wälsignad af Gudh blifwe
Med Sofwel och med Bröd med Dryckar och med Wijn/
Som wij här hafwa må i detta Landet Fijn.
Men hwem skal sådant alt i Hushäldet vthspijsa/
Och jämwäl Gäster mång slijkt gifwa til all lijsa?
Wår vnga Brud i Qwäll i Morgon Moor iag troor
Hon derför wackert lär vthslijta många Skoor:
Än när som vnga Moor på feta Sijdan hwijlar?
Tå Far i Gården wist han sijker fort och ijlar:
Men intet hinner han i Wisthuus och i Kök/
Vthrätta alt i Lag thet är förmyckit stök.
Ty gifwer Gudh och så wårt Brudpar wackra Drängiar/
Och trogna Pijgor med som bädda Deras Sängiar:
The måste hielpa til at något kommer in
Fast the en Deel der af få slå i Kragan sin.
Ett hade iag när glömdt/ men trotz/ at iag mig glömmer/
Kom an/ slå Wad med mig om iag ej hoos mig gömmer/
Och sielfwer wil det haa/ som åth wårt Brudefolck
Jag gärna önska wil; hwem blifwer nu min Tolck?
Ty mera intet iag å denne Stunden hinner/ (binner/
Men BRUDGUM hop med BRUD med Lyckönskan iag
Gudh gifwe dem alt godt! och mig så myckit ondt/
Om iag ej önskar det at de som iag blij skondt!

Som är
Thet vnge Brudparetz willige Broder och Swåger
I. Æ. L.